

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Ezer ember ebédje*

Forrás: *Világ*

Bp.

1914. 9. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helyszám

Ezer ember ebédje

Megnyilt a legnagyobb budapesti népkonyha

Amióta kitért a háború, Budapesten minden nap tízennégyezer ember kap ingyen ebédet. Ennyi ember ételéről gondoskodnak a népkonyhák és jóléti intézmények, de már ma megállapítható, hogy tízennégyezernél jóval több ember szorul rá arra, hogy mindennapi belévíz falatját pénz nélkül szerezzék meg a jótévő társadalomtól. Éppen ezért még mindig folyamatban vannak az újabb népkonyhák felállítását célzó akciók, amelyeknek egyik legszébb eredményeképpen vasárnap délelőtt nyitották meg a külső Váci-úton azt a népkonyhát, amely legnagyobb az országban és ahol a háború tartama alatt minden nap ezer ember kap bőséges és kitűnő ebédet.

A népkonyha a fővárosnak azon a részén van, ahol a legtöbb munkásember lakik és ahol legkívánatosabb az embereknek való segítség: a Váci-út 89. számú házban, a főváros iskolájában. Csepeli Weiss Manfréd tartja fenn ezt az intézményt, amelynek vezetéséről és adminisztrációjáról a főváros gondoskodik. A hatodik kerületi előljáráson piros cédulát adnak a jelentkezőknek, akik itt a jegy ellenében megkapják az ebédet. A népkonyhát nem úgy rendezték be, hogy a jelentkezők ott fogyasztják el az ebédet, az ételt a magával hozott edényben mindenki elviszi, akik azonban ott akarnak mégis ebédelni — kevesen vannak ilyenek — azok a kiosztás végén asztalok mellett megehetik az en-

Vasárnap délelőtt ünnepélyes megnyitás nem volt. Minden ceremónia nélkül kitérték a tornaterem szárnyas ajtait és huszasával beengedték a jelentkezőket: öreg asszonyokat, akik a hadba vonult gyerekeik gyerekeit vezetik kézen, munkátalan munkásokat és fiatal asszonyokat, akiknek az emberük ki tudja hol verekszik most hősként, önfeláldozóan. Általában az az elv, hogy ne csak a katonák hátramaradottjai kapjanak itt ebédet, hanem mindenki, aki arra rászorul. A tornaterem előtti kis szobában szedik el a jelentkezők céduláit és itt mindenki annyi darab kenyert kap, ahány személy részére az utalványát kiállították. A kenyeret is itt sütik, hatalmas tábori kemencében, amely naponként kétezer kenyeret képes előállítani.

Benn a nagyteremben cserkészek tartják fenn a rendet és itt két kifeszített kötél között vonulnak fel a jelentkezők. Jobbra van az ételek kiosztása, fővárosi tanítónők önzetlenül végzik itt a terhes munkát és itt minden jelentkező annyi adag ételt kap, amennyi darab kenyér van a cekkerjében. Hatalmas edényekből meríti ki az ételt és egy óra alatt valamennyi jelentkező ki volt elégítve. Vasárnap gulyásleves és mákos kalács volt az ebéd, hétfőn babfőzeléket hurkával és káposztás kockát kapott mindenki. Az ételek kitűnőek és az adagok nagyon bőségesek.

A kötélkorlát másik oldalán van a konyha: itt tizenkét óriási tüstben rotyog, forr az étel, itt van a népkonyha kolbásztöltő gépezete és az adagolást már a kiosztásnál végzik. A megnyitáson a főváros képviselőjében Wildner Ödön tanácsos volt ott, Weiss Manfrédot, akit fontos ügyek elszóltítottak a fővárosból, fia, Weiss Alfonz és Rakovszky dr.

képviselték. Valamennyien, ők is, a megjelent tanácsosági hölgyek is végigtették az ebédet és el kell mondanunk, hogy az mindenkinek nagyon is ízlett. A résztgyűrást a népszálló gépei végzik el, ezen kívül azonban minden munka itt folyik le.

Színes, tarka képe volt az első napnak, adtak elég eledelt és boldog volt minden jelenkező; a kiosztást végző tanítónők munkájába beleszólt a szívük is és az étellel együtt nem sajnálták a vigasztaló kedves szavakat sem a párolgó étellel távozó emberektől. Nem is voltak nagyon szigorúak az adagoknál, aki kért, az kapott többet is, mint amennyi dukált volna és nem akadt az ezer ember között egy sem, aki elégedetlenül távozott volna az iskola kapuján.

Most még csak egy napra szóló igazolványokat ad ki az előljárásság, de néhány nap múlva, ha a jelentkezők jogosultsága megállapításra nyer, havi igazolványokat állítanak ki és azok alapján kapják meg azegény emberek a mindennapi kenyerüket.